პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

KOMUNISTI
ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

სამშაბათი, 11 ნოემბერი, 1947 წ. № 225 (8089). ფასი 20 კაპ.

დღეს გაზეთშია:

ახალი ძალებით, ახალი ენერგიით — კომუნიზმის გამარჯვებისათვის საბრძოლველად!—„პრავდის" მოწოდება (1-ლი გვერდი).

ბოლშევიკური პარტიისა და საბჭოთა ხალხის ბელადს ამხანაგ ი. ბ. სტალინს (1-ლი გვერდი).

ქართველი მშრომელების მიმართვა ამხანაგ ი. ბ. სტალინისადმი (მე-2 გვერდი).

მისალმებანი ამხანაგ ი. ბ. სტალინს (მე-3 გვერდი).

ვ. ბერეზანძე — საავიაციო ბენზინის ავარიული ფონდის აღრიცხვა.

ბი საარჩევნო კამპანიაში (მე-3 გვერდი).

ბენეკალური ასამდღიანი კულტურული კომიტეტები (მე-4 გვერდი).

უცხოეთის ამბები — დეპეშები (მე-4 გვერდი).

ახალი ძალებით, ახალი ენერგიით—კომუნიზმის გამარჯვებისათვის საბრძოლველად!

უდიდესი პოლიტიკური აღფრთოვანებით მთელმა საბჭოთა კავშირში დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის 30-ე წლისთავის დღესასწაული. ეს დღესასწაული ცხოველმყოფელი საბჭოთა პატრიოტიზმის, ლენინ-სტალინის პარტიის გარშემო ჩვენი ხალხის მჭიდრო დარაზმულობის, თავისი დიდი ბელადისა და მასწავლებლის, სოციალიზმის ყველა გამარჯვებათა სულისჩამდგმელისა და ორგანიზატორის იოსებ ბესარიონის-ძე სტალინისადმი სსრ კავშირის ყველა ხალხის უსაზღვრო სიყვარულისა და ერთგულების მძლავრ დემონსტრაციად გადაიქცა.

ვიაჩესლავ მიხეილის-ძე მოლოტოვის მიერ მოსკოვის საზეიმო სხდომაზე დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის 30-ე წლისთავის მოხსენებაში შეჯამებული ის ისტორიული გამარჯვებათა შედეგები, რომლებიც ჩვენმა საბჭოთა სამშობლომ მოიპოვა ლენინის დროშით, ამხანაგ სტალინის წინამძღოლობით.

ოქტომბრის რევოლუციის უმნიშვნელოვანესი შედეგი, მსოფლიო-ისტორიული მონაპოვარი არის ადამიანების, როგორც საბჭოთა პატრიოტების, ახალი სულიერი სახე და იდეური ზრდა. ეს ახალი სულიერი სახე, უუნარესი ყოველისა, განისაზღვრება საბჭოთა ადამიანების შეგნებული დამოკიდებულებით თავისი შრომისადმი, როგორც დიდი სახელგანთქმული მშრომელების საქმისადმი, როგორც სოციალისტური სამშობლოს წინაშე წმიდა მოვალეობისადმი.

საბჭოთა ხალხმა ომისშემდგომი სტალინური ხუთწლიანი გეგმა მიიღო, როგორც თავისი მშობლიური და სასიკეთოსო საქმე, და ამ გეგმის მთლიანად და გადაჭარბებით შესრულებისათვის არ იშურებს არც ძალებს, არც შრომას. ეს გასაგები და ბუნებრივია, რადგან ხუთწლიანი შეესაბამება ჩვენი ხალხის ძირითად სასიცოცხლო ინტერესებს. პარტიის მიერ დასახულმა, ამხანაგ სტალინის მიერ დასახულმა ამოცანებმა ახალ-ახალი გმირული ღონისძიებისა და თავდადებული შრომისათვის აღაფრთოვანეს ხალხი. ეს ამოცანებია—აღვადგინოთ ომისა და გერმანული ოკუპაციის შედეგად დაზარალებული რაიონები, მივაღწიოთ მრეწველობისა და სოფლის მეურნეობის ომამდელ დონეს და შემდეგ გადავჭარბოთ ამ დონეს ცოტად თუ ბევრად მნიშვნელოვანი ოდენობით. კიდევ უფრო გრანდიოზულ პერსპექტივებს უსახავენ საბჭოთა ხალხს შემდგომი ხუთწლედები, რომლებსაც, როგორც ამხანაგმა სტალინმა აღნიშნა, ჩვენს სამშობლოს უნდა მოუტანოს სახალხო მეურნეობის აღმავლობა, ომამდელთან შედარებით ჩვენი მრეწველობის დონის ერთისამად გადიდება.

ომისშემდგომი ხუთწლიანი გეგმის წარმატებით განხორციელებით საბჭოთა ხალხის სასიცოცხლო დაინტერესებამ თავისი მკაფიო გამოხატულება პპოვა სახალხო მეურნეობის ყველა დარგში გაჩაღებული სოციალისტური შეჯიბრება, რომელსაც ხელმძღვანელობს ვკპ(ბ) ცენტრალური კომიტეტის ბრძანება „სოციალისტური შეჯიბრების ფართო გაშლის შესახებ". ეს ბრძანება ხელმძღვანელობას უწევს ყველა საბჭოთა ადამიანის პატრიოტული ინიციატივის, უკეთესად გამოავლინონ და ხუთწლედის სამსახურში ჩააყენონ ახალ-ახალი შინარეზერვები, რომლებიც მობილიზებულ იქნა ჩვენს გეგმად სოციალისტურ სახალხო მეურნეობას.

ამხ. მოლოტოვმა თავის მოხსენებაში აღნიშნა, რომ მოსკოვში, ლენინგრადში, დონბასში, მთელ ჩვენს ქვეყანაში წარმატებით ვითარდება მთრობა, რაც იმით გამოიხატება, რომ ცალკეული მუშები პირად კალდებულებებს კისრულობენ წლიური გეგმების ხუთწლედის სამსახურში ჩაყენის ადრე ვადამდე შესასრულებლად. ეს ახალი მოვლენაა ჩვენს საბჭოთა ცხოვრებაში. ომამდე ეს არ ყოფილა. ეს ახალი მოვლენა მოწმობს მუშების სოციალისტური შეკენების ზრდას და შრომის ნაყოფიერების გადიდების ერთ-ერთ მნიშვნელოვან ბერკეტს წარმოადგენს. შრომის ნაყოფიერება კი, როგორც ლენინი ბრძანებდა, „საბოლოო ანგარიშით ყველაზე მნიშვნელოვანი, ყველაზე მთავარი რამ არის ახალი სახოგადოებრივი წყობილების გამარჯვებისათვის".

ამიტომ შრომის ნაყოფიერების გადიდებისათვის ბრძოლა მოწოდებული ახალი, ყველაზე დიდი და სრულყოფილი სახოგადოებრივი წყობილების გამარჯვებისათვის — კომუნიზმის გამარჯვებისათვის ბრძოლის მოწოდებაა არაის.

უფრო ფართოდ, უფრო ძლიერ უნდა გაეგრძოთ კომპარტიისათვის მთრწინავე მებრძოლთა ახალი მოძრაობა, რომელიც მოსკოვში, ლენინგრადსა და დონბასში ჩაისახა, მიეკრნოთ იმის. რომ თვითეული მუშა ისწრაფოდეს ვადამდე შეასრულოს წლიური გეგმები და მთლიანად ხუთწლედ-ის. ამ დიად მოზაზს მოაზმაროს მთელი თავისი ძალა, გამოცდილება და უნარი.

ამხ. მოლოტოვმა განაცხადა, რომ ჩვენ უკვე ამყარებულ მეტ ქვანახშირს ვღებულობ, ვიდრე ომამდე, და აღნიშნა, რომ საჭიროა გაძლიერდეს მეტალურგიის აღდგენა და გადიდდეს ნაკთის მოპოვება. სამრთლო ახალ-ახალ წარმატებას მოელის მრეწველობის ყველა დარგის მუშაკისაგან, რომლებიც ფართო მოხმარების საქონლის და კულტის პროდუქტების ამზადებენ. სამრთლო ახალ-ახალ წარმატებას მოელის ჩვენი კოლმეურნეობისაგან. სოფლის მეურნეობა ყველა მუშაკისაგან, მეურის ჩაბარებისა და გეგმის ვადამდე დამთავრებისათვის, მთელი წლის კლდეზე უფრო უსვი მოსავლის უზრუველყოფისათვის ბრძოლაში.

ჩვენ მოგვეპოვება ყველა ობიექტური წესიერებისა და საარსებო საშეურნეო-პოლიტიკური ამოცანების წარმატებით გადასაწყვეტად. ეს არის საბჭოთა სოციალისტური წყობილების დიდი უპირატესობა. ეს არის პირველობა და საბჭოთა მთავრობის განუწყვეტელი ზრუნვა მრეწველობის, ტრანსპორტის, სოფლის მეურნეობის ყველა დარგში ახალი ტექნიკის დაწერგვისათვის. ეს არის საბჭოთა ხალხის დიდი პატრიოტული აღფრთოვანება, ლენინ-სტალინის პარტიის ბრძნული ხელმძღვანელობა.

ობიექტურ შესაძლებლობათა წარმატებით განსახორციელებად საჭიროა განუწყვეტელი გაფაქლიერთი მუშაობა მეზრებისა საბჭოთა პატრიოტების სულისკვეთებით, შრომისადმი შეგნებული, ნამდვილად სოციალისტური დამოკიდებულების. სულისკვეთებით ადამიანების იდეურ-პოლიტიკური აღზრდისათვის. ამ ამოცანის თვითეული პარტიული ორგანიზაციის მთავარი ყურადღება უნდა მიექციოს. იგი მთავარი და გადამწყვეტი ამოცანაა. რაც უფრო ეფექტურად და მოფერებულად იმუშავებენ პარტიული ორგანიზაციები ამ დარგში, მით უფრო მალე დავძლევთ ომით წარმოშობილ სიძნელეებს, მით უფრო მალე განვითარდება საბჭოთა მეურნეობის სამუხრო, კომუნიზმის მშენებლობის საქმე.

ოქტომბრის 30-ე წლისთავის დღესასწაულმა ახალი პოლიტიკური აღფრთოვანება გამოიწვია მთელ ჩვენს ქვეყანაში. ამიამად კიდევ უფრო ეხეთქიულად, უფრო თავდადებულად უნდა შეეუდგეთ მუშაობას, რათა მთლიანად საბჭოთა მეურნეობამ და თვითეულმა დიდმა თუ მცირე საწარმომ ეიჩსულად დაამთაროს ხუთწლედის მეორე წლის გეგმა და ამით მტკიცე საფუძველი ჩაუყაროს კიდევ უფრო ძლიერ ტემპს ხუთწლედის მეოთხე წელში.

დიდი ენერგიით აღაფრთოვანებს ჩვენი ხალხის თავდადებულ შრომას, წარმოებაში მის ლონისძიებას, მის პატრიოტულ ინიციატივას, უუნარესის განვითარების პერსპექტივებს, მიმაყვე ეგი გამარჯვებიდან გამარჯვებამდე. მიმაყვე კომპარტიის სახელოვანი გზით.

„პრავდის" 9/XI მოწონებით

ბოლშევიკური პარტიისა და საბჭოთა ხალხის ბელადს ამხანაგ ი. ბ. სტალინს

ძვირფასო იოსებ ბესარიონის-ძევ!

დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის ღირსშესანიშნავ თცდაათე წლისთავზე ჩვენ, ძველი ბოლშევიკები, მოგმართავთ თქვენ, ვისი ხსახელიც განსახიერებს რუსეთის რევოლუციას, სიყვარულისა და მადლობის სიტყვებით ყოველივე იმ დიდისათვის, რაც თქვენ ჩვენს პარტიას, მუშათა კლასს და ჩვენი ქვეყნის ხალხებს მიეცით.

დიდ ლენინთან ერთად თქვენ მეფის რუსეთში არაღვაცური მუშაობის მძიმე წლებში იდეური, ორგანიზაციული, ტაქტიკური და თეორიული საფუძვლები ჩაუყარეთ ბოლშევიკურ პარტიას.

მუშათა კლასის საქმისადმი თქვენმა თავდადებულმა სამსახურმა, საზოგადოების შესახებ მარქსისტულ-ლენინური მოძღვრებისადმი განუხრელმა ერთგულებამ, ამ მოძღვრების შემოქმედებითმა გამოყენებამ და განმტკიცებამ XX საუკუნის ახალ პირობებში ბოლშევიკური პარტია იქამდე მიიყვანა, რომ ამჟამად იგი წარმოადგენს უძლეველ ძალას, რომელიც მსოფლიოში პირველს მუშათა და გლეხთა სოციალისტურ სახელმწიფოს ხელმძღვანელობს.

30 წლის წინათ თქვენ ლენინთან ერთად ბოლშევიკების პარტიის სათავეში გაუძღვით ჩვენი ქვეყნის მუშათა კლასს კაპიტალისტებზე ეიჩაშის მისაცემად.

თქვენი სამხედრო ხელმძღვანელობით სამოქალაო ომის მძიმე წლებში მუშათა კლასმა პრწყინვალე გამარჯვება მოიპოვა, გაანადგურა ჩარიზმის კონტრრევოლუციისა და ობმპრიალისტთა მრავალრიცხოვანი არმიები.

ლენინთან ერთად თქვენ შემდეგ გაუძღვით რუსეთის განთავისუფლებულ ხალხებს საუეხეთრიერი ეკონომიური და კულტურული ჩამორჩენილობის დასაძლევად. ლენინის გარდაცვალების შემდეგ თქვენ იკისრეთ სოციალისტური მშენებლობის უცნობ გზაზე ხელმძღვანელობის მთელი სიმძიმე და წაიყვანეთ მუშები და გლეხები დიადი სახალხო-სამეურნეო ხუთწლედების განსახორციელებლად, რომელსაც ხალხში სამართლიანად ეწოდა თქვენი სახელი.

სტალინურმა ხუთწლედებმა შექმნეს მძლავრი სოციალისტური ინდუსტრია და მოწინავე საკოლმეურნეო სოფლის მეურნეობა.

ჩვენს მრავალეროვან სოციალისტურ სახელმწიფოში ხალხთა ძმური მეგობრობა და მორალურ-პოლიტიკური ერთიანობა დიად, უძლეველ ძალას წარმოადგენენ. სტალინური კონსტიტუციით ახალი ხანა დაიწყო ადამიანთა საზოგადოების ორგანიზაციაში.

ჩვენი პარტია და პირადად თქვენ, ამხანაგო სტალინ, დაუღალავ მზრუნველობას იჩენდით სსრ კავშირის თავდაცვისუნარიანობის განმტკიცებისა და შეიარაღებული ძალების საბრძოლო სრულყოფისათვის.

თქვენი ბოლშევიკური სიფხიზლის მეოხებით ჩვენი ქვეყანა დროზე გამთავისუფლდა „მეზობე კოლონის" საორთხისაგან და ცეცხლთან და მახვილთან საშინელმა გამოცდამ, რაც საბჭოთა ქვეყანას თავს დატყდა 1941 წელს, მას მოეგზაურებელ არ მოუწერთ.

თქვენმა სამხედრო და პოლიტიკურმა გენიამ ჩაფუძა მსოფლიო ბატონობის ფაშისტური განზრახვა, და საბჭოთა ხალხი ოქტომბრის 30 წლისთავს შეხვდა ახალი ღმპოკრატიის მეგობრული ოჯახებით და მთელი მსოფლიოს ჩაგრული ხალხთა სიმპათიით გარემოსილი.

ხალხის მიერ შექმნილმა საბჭოთა სახოგადოებრივმა და სახელმწიფო წყობილებამ თქვენი, ამხანაგო სტალინ, ხელმძღვანელობით მსოფლიო-ისტორიული გამარჯვება მოიპოვა დიდ სამამულო ომში.

მხოლოდ ბოლშევიკების პარტიას, რომელიც ოღსლაც მცირე მარქსისტული წრეებისა და ჯგუფებისაგან შეიხდებოდა და ახლა გადაიქცა დიდ პარტიად, რომელიც მსოფლიოში პირველ სოციალისტურ სახელმწიფოს ხელმძღვანელობს, შეეძლო შეესრულებინა ეს მსოფლიო-ისტორიული ამოცანა.

ყველა ეს გამარჯვება შესაძლებელი გახდა იმის მეოხებით, რომ ლენინმა და თქვენ ყოველმხრივ და ღრმად განავითარეთ მარქსიზმ-ლენინიზმის რევოლუციური თეორია, რომელმაც ახალ ისტორიულ პირობებში თავისი ყოვლისმძლე ძალა დაამტკიცა.

ჩვენ, ძველი ბოლშევიკები, დიადი გამარჯვებებითა და ბოლშევიზის იდეების ხსრული ზეიმით აღფრთოვანებულნი, მთელ ჩვენს პარტიასთან ერთად კლავიც მთელ ჩვენს ძალოვნებას, გამოცდილებას და ცოდნას მოვახმართ ჩვენს ქვეყანაში კომუნიზმის აშენების საქმეს.

მხურვალედ გისურვებთ თქვენ, ძვირფასო იოსებ ბესარიონის-ძევ, მრავალ, მრავალ წელს ჯანმრთელობას.

გაუმარჯოს დიდი ოქტომბრის სოციალისტურ რევოლუციას!

დიდება ჩვენს დიად სამშობლოს!

გაუმარჯოს ჩვენს სახელოვან ლენინ-სტალინის პარტიას!

დიდება თქვენ, ჩვენო ძვირფასო მასწავლებელო და მეგობარო, მოღვაწეო კეთილი პარტიის, გმირი მრავალეროვანი ხალხის დიდო ბელადო!

მ. მურანოვი, მ. მ. ლტაგონოვი, მ. პახტუხოვი, პ. სუდაკოვი, პ. ვოშნიაკოვი, ე. ნ. ვასილეევი, ი. კორობკოვი, პ. ნიაფონტოვი, მ. კოკოვიხინი, რადეს-შენკოფოლი, პ. პოხნ-პრიეევი, ო. ვარენკოვი, ნ. სემაშკო, ლ. სკორპიპაკოვი, ხ. გოლნერი, პ. ვოევოდინი, პ. სახაროვი, ფ. სამოილოვი, გ. პეტროსიანი, ა. კოლნიკოვი, ნ. ზელენსკი-ბობროვსკაია, გ. ქრეფანოვსკაია, ხ. ნოვოსელოვი, ვ. ანტონოვ-სარატოფსკი, პ. შეიდაეროი, ს. სტასოვა, მ. ვოლინი, ე. კადომცევი, იპრანსისკოვა-ტრუხა, მაკარი, ქ. დრიაკი, ე. ლ. ხერპეევა-არტემი, ი. მოსკოვოვი, პ. ლუბოდეევი, ბ. ყრამშილნიკოვი, ე. ყიბერნი, ვ. ყომისაროვა, ვ. სოყოლოვი, ფ. ხარიშილნიკოვი, ვ. პეტროპოვი, პ. ლუბოდეევ-პოლიაპსკი, ვ. ლუბოდეევი, მარიამ კვაპონიანი, ე. ვოროპილოვა, ფ. ვეტლუგინი, ნ. ყრიგორიეეპ, ა. კირპოვა, ნ. ლეონი, ტ. ქრიგორი, ქ. ზედნიკოვა, ფ. ფილიპი, ა. ორლოვი, ნ. ძერჟინსკაია, ე. პოტაპოვსკაია, ე. ჩუპოპაკინი, ე. ვ. ზ. ვ. ნ. ვ. ნ. ვ. ნ

ხალხთა დიდ გელაძს ამხანაგ სტალინს

ქართველი მწერლების მიმართვა, მიღებული საქართველოს საბჭოთა მწერლების კავშირის გამგეობის საზეიმო პლენუმზე 1947 წლის 5 ნოემბერს

საბჭოთა საქართველოდან დაბლობებით და ქედებით,
გულთბილ მადლობას გითვლიან გამრჯე ქართველი დედები.

შენ სურათს ვარდებს ესვრიან ქვეითები და მხედრები.
მთელი ხმით შენზე მღერიან ქართული სიტყვის მთქმელები.

შენ გიგალობენ ბელადო, შენ გესწრაფიან მზიანო,
მღერიან: ყოველ მიღწევას შენი სახელი ჰქვიანო.

მღერიან, ტკბილი სამშობლოს შენი ნათელი ედება,
ღრუბლები გადაეყარეს კავკასიონის ქედებმა.

რამდენ ქედზე და მწვერვალზე შენმა ხმამ სწორედ გატარა,
ეხლა გაიდებს ახლობელს ხალხში დიდი და პატარა.

ლენინთან ერთად ოქტომბრის შენ სძირკველი ჩაჰყარე,
წინ მიგვიძღოდი ბრძოლაში და გამარჯვება გვახარე.

შენი ფრთის ჩრდილში ვიზრდებით, მშრომელი შენ გულს მიეყრდო,
ხალხის დიადი გულისთქმავ, მოამაგევ და იმედო.

სტალინ სამშობლო გეგუნებს. სტალინ, გამღერის ბუნება
და ეს სახელი ბრწყინვალე ხალხის გულს ესალმუნება.

რა ძნელი იყო წარსული, კისერზე გვედო უღელი,
გმინავდა ხალხი ქართველი, ღრტენავდა ქედმოხრილი.

მაგრამ გული როდი გვიტეხია ჩვენს ცაზე შავი ღრუბლები,
ბნელს იქით სჩანდა ნათელი — რიჟრაჟი თავისუფლების.

ამ რიჟრაჟს სჭვრეტდა ილია, უმღერდა მის დამკვიდრებას,
ქართული სიტყვის მეფეობდა, ჩვენი მწერლობის დიდება.

ამ მომავლისთვის აკაკის უტკბებს ჩანგს ცრემლი სდენია,
მას უმღეროდა მთებიდან ვაჟა-ფშაველას გენია.

დრო დადგა გამოფხიზლების, უდიდეს გარდატეხათა,
მუშათა ამოძრავება ცარიზმს დაატყდა მუხლად,

ახალი კლასი უტეხედა ძლიერი, ფეხზე დამდგარი,
ლენინი იყო რუსეთში ამ ბრძოლის ბაირახტარი.

სტალინ! აქ, ჩვენში შენ იყავ მშრომელი ხალხის ნუგეში,
მისი მეფეობა, ბელადი, ჯერ კიდევ სიჭაბუკეში.

ლენინი იყო ჩაგრულთა იმედის გასხივოსნება,
„მე უნდა ვნახო ლენინი!“—ეს იყო შენი ოცნება.

მალე ნატვრა სიჭაბუკის აგისრულდა მომხიბლელი.
ურთერთს შეხედით, მთის არწივი და მგზნებარე კოლხიდელი.

და იმ დღიდან განმატკიცეთ მეგობრობა არნახული,
რომ ხალხისთვის მოგეტანათ სიოცნებო გახდომული.

თქვენ ერთად სჭედით პარტია ბრძოლის ქარცეცხლში ნაწრთობი,
ჩვენი გზის მანათობელი, გაუქრობელი მნათობი.

პარტია ხალხთა მანებში თქვენივე სიბრძნის მთესავი,
პარტია ბოლშევიკების მტკიცე, ურყევი კლდესავით.

წინ თქვენ უძღოდით პარტიას, მის განუწყვეტელ იერიშს,
უკანასკნელი დარტყმისთვის ხალხი დარაზმეთ ძლიერი.

და დადგა ცხრაასჩვიდმეტი, დღე გადამწყვეტი ბრძოლების,
მაშინაც შენ და ლენინი იყავით წინამძღოლები.

აყვავდა თქვენი მოძღვრება ქვეყანას გადაფენილი,
რაც გულში ჰქონდა მშრომელ ხალხს შთაგონებული, სმენილი.

შემოგვდგამ მთელი რუსეთი, მაშვრალთა ვამა გულწრფელი,
გამოჩნდით ორი ბელადი, ორი მედროშე უცვლელი.

ახლად ასაგებ სახლისთვის ჩაჰყარეთ სხვა საფუძველი,
ხალხს თქვენს სიმაორულეს უხსნიდა მებრძოლი „პრავდის“ ფურცელი.

თქვენ შთაგონეთ მშრომელებს სამშობლოს დასაკუთრება,
თქვენ მოუწოდეთ: „შეტევა!“, „საბჭოების ძალაუფლება!“.

მათ თქვენა ჰყავდით მნათობნი მრისხანე ქართა ქროლაში,
თავის უფლების მძებნელებს—სიმართლისაკენ სრბოლაში.

ოქტომბრის დიად დღეების თოფ-ზარბაზნების სროლაში
თქვენ წაიყვანეთ მშრომელნი მედგარ, გადამწყვეტ ბრძოლაში.

როცა პიტერის მასებმა ბრძოლის ყიერინი დასძახეს,
როცა მებრძოლთა რაზმები მიეჭრა ზამთრის სასახლეს.

ღრაშა ასწიეს მასებმა, რაც თქვენ ოდითვე გჭერიათ,
საქმედ გადაქცა — თქვენს მარჯვენს რაც სიტყვა დაეწერია.

აღსრულდა! ქვეყნად აენთო რევოლუციის ხანძარი,
ზღვას გაჰკიოდა „ავრორა“, მიწას გაჰქონდა ზანზარი.

ძველი სამყაროს მლეწველი, ახალი ქვეყნის მშენებელი,
თავისუფლების სიმბოლოდ გადიქცა სმოლნის კედელი.

ამ დროს-კი ჩვენში გამეფდა მენშევიკების მთავრობა,
გამეფდა ჭიმი სასტიკი, რბევა, ჩაგვრა და მძლავრობა.

მზოლოდ ომი და სისხლის ღვრა, — ეს იყო მათი მიზანი,
ერთმანეთს გაღაამტერეს ხალხები მეზობლისანი.

ეამათ ჩარჩებს, მრაგვრელებს, — წამოიშალნენ ქორები,
კვლავ ბატონობის ლოდგენს ლამობდენ მოქთახორები.

მტრის სათარეშოდ აქციეს ჩვენი მთები და ველები,
თავისუფლებას აღრჩობდნენ სამშობლოს გამყიდველები.

რუსეთთან გზები ჩაჰკეტეს, მტრებს-კი გაუღეს კარები,
გერმანელებს ჯარს მოჰყვნენ ინგლისელების ჯარები.

ვის არ ოწვედნენ სალამურად, ვის არა სცემდნენ თაყვანსა,
მოსწყვიტეს ჩვენი ქვეყანა რევოლუციის აყვანსა.

დაიკვეშირეს თეორებიც, — მტრის გარეყული ძალები,
დონის-როსტოვის, ყუბანის შავბნელი ნაძირალები.

თან ცეცხლში ხელებს თბობდნენ, ღვიოდა ომის ღადარი,
შიგ ზღვის გველეშაპივით გადმოსულიყო თათარი.

მას ჩვენი შთანთქმა ეწადა, მსხვერპლი ეწადა ძალიან,
ალარ იკმარა ურჯულომ, რაც ჩვენი სისხლი დაღია.

ამ დროს რუსეთის ქვეყანას, როგორც მძვინვარე ალწარი,
გარედან შემოესივდა თითბერები ქვეყნის ლაშქარი.

სისხლი ეწვდა დენიკინს, ვრანგელიც იმუქრებოდა,
რევოლუციის ხანძარი მაინც ალარა ჰქრებოდა.

ლენინთან იყო სტალინი, ოქტომბრის დროშას ჰფიცავდა,
მხნედ გასძახოდა პეტროგრადს, მკერდით ცარიცინს იცავდა.

იცავდნენ, — ძმათა ნფიცთა სიმტკიცეს გამომხატველნი, —
ჩრდილოეთს—მთების არწივი, სამხრეთს—მგზნებარე ქართველი.

დამარცხდნენ დამპყრობლები, დაცხრა მძვინვარე ხანძარი,
ბოლო მოეღო დენიკინს, ვრანგელს დაეცა თაეზარი.

ქვეყად ქეიფდა ევკავასიონი, მტკვარი კვლავ ბედზე სჩიოდა,
სიტკბოდა ნაღველ ნაპირზე გადმოსდიოდა.

და იყო შვიათი ხალხისა, კვლავ მოწოდება გვირეკლი,
ჩარჩებზე, დამჩაგრულებზე შეტევა თავგანწირული.

ჩვენ ოქტომბერმა დაგვიხსნა, მზე ამოგვიდა გორიდან,
ის ჩვენი დიდი იმედი თებერვლის თვემი მოვიდა.

მისი აქ მოსვლა პირველად, ვით გამარჯვების ნაღარა,
სტალინის თანამებრძოლმა ორჯონიკიძემ გვახარა.

გათავდა ბრძოლა, სისხლის-ღვრა, განუწყვეტელი თარეში,
ცნობიერების ღილა გათენდა ჩვენს გამარჯვებულ მხარეში.

და შრომის სადარაჯოზე დადგნენ, ვით რკინის კედელი,
სოფლის მშრომელი გლეხკაცი, ქარხნის მუშა და მჭედელი.

გმირულად, თავგანწირულად, ძალღონის შემოკრებითა,
მშობლიურ ქვეყნის აღდგენას ერთად შეუდგნენ მხრებითა.

მას შემდეგ ჩვენი სამშობლო მშრომელი, მხნე და მედგარი,
მაღლა, სულ მაღლა იზრდება დიდების გზაზე შემდგარი.

ჩვენ თებერვალი გვახარებს, ის მუდამ ოქროსფერია,
ის ჩვენი ქვეყნის დამცველი და ჩვენი ოქტომბერია.

როს მიდიოდა ლენინი — ჩვენი მამა და მშობელი,
ძაძებში გახვეულიყო ქალაქი, დაბა, სოფელი, —

ლენინთან შენაფიცარი და ლენინელი ღვლვილი
შენ მტკიცედ დადექ დროშასთან თანამებრძოლი ლენინის.

და წინ წაიღე ბრძოლებში მრავალ ბრძოლების მემთველი
ლენინის დროშა დიადი, პარტიის დროშა წითელი.

შენ ჩაუყენე ვაჟკაცებს სიმხნე, სიქველე ლენინის,
შენ ასახელე სამშობლო წინათ მტრისაგან დევნილი.

შენ გაიყოლე ბრძოლებში რაზმი და რაზმი რჩეული...
და ახლა, როცა ზეიმობს ქვეყანა გამარჯვებული, —

შენ ისევ დგები კრემლის წინ, სადაც ვარსკვლავი კაშკაშებს
და ესალმები კრემლიდან შრომის და ბრძოლის ვაჟკაცებს.

კრემლის წინ დგანან დროშები, მთებზეც დროშები მღელავს
ეს ხალხი მოგესალმება, ისმის ქართული სიმღერაც.

ქართველი მღერის ქართულად, ჩოხაპრის სიმი წკრიალებს,
მოჰქრის მთებიდან არწივი და კლდეებს მოაშრიალებს.

ჩვენი ოცნებაც მანდ არის, სადაც კრემლია მაღალი,
რადგანაც კრემლში მუშაობს ჩვენი მამა და სარდალი.

და მაშინ, როცა სალტეის ზალპი-ზალპს გაიგრიდება,
დროდადრო ფიქრი წაგიღებს, დროდადრო გაგეღიმება,

მოგაგონდება განცდილი ჟამი, ფიცი და ლენინი...
მოგაგონდება ძაძებში დროშები ძირს დაფენილი.

თავს ფიქრი შემოგეხვევა, როგორც ნისლები მყინვარის
და დგები მავზოლეუმზე არწივი ხმა-გაყიეარი.

ხედავ: მთებს წინაე ნათხარს და განაბლებულს ამიერ, —
ეს შენი დიადი ფიცი იზრდება მრავალჟამიერ.

ახლა, როცა ცას მიარღვევს გაშპრიახი ორბის თვალი,
ჩვენო დიდო შუქნათელო, ჩვენო მზეო, ჩვენო სტალინ, —

კრემლის დიდი ქონგურები, ვარსკვლავების დიდი გუნდი
იმოსება ოქტომბერის ლალითა და იაგუნდით, —

აღარ ჩიეის აღაზანი და ლიახვიც აღარ ჩიეის
და ჩვენ ვმღერით, რომ ქვეყანას ეემსახუროთ ღირსეულით!

ჩვენი ტურფა იერია, ჩვენი მთა და ჩვენი ბარი
მუდამ იყო მადლიერი თავის დიდი მეგობარით.

და რუსეთიც — ეს ნიადაგ უფროსი ძმა ძმათა შორის
ხუთმეტივით გულმართალი, ხუთმეტივით თანასწორი, —

დგას პირველი... და კრემლიდან წამოსული შუქნათელით
იმოსება ზეციდან ზეკამდე რესპუბლიკის მთა და ველი;

იმოსება შუქნათელით კავკასიის დიდი მთები,
სადაც მზესთან თამაშობენ იერიის ორწიეები.

სხივი მტკვარზე გადენილა, სანაპიროს გზანი ჰჭრიან,
ეს ბერრას ნაშენები ახალ თბილისქალაქია.

ახლა სხვაა საქართველო! სხვაა მისი მთა და სერი
და ქართველი კოლმეურნეც თავისუფალ შრომას მღერის.

სხვაა მისი მარგანეცი, ქვანახშირი, ღვინო, ხილი,
მისი ჩაი და თამბაქო, და ყანები თავდახრილი.

მოდის უხვი საქართველო ლიმონით და ფორთოხლითი,
მოდის გზებზე, და ქალაქებს აფსებს მისი მოსაფალი.

ჩვენს ოცნებას და სიმღერას გაუშლია ლაჟვარდ ფრთები,
რადგან შენით შექმოსილან საქართველოს მთა-ველები.

ასე იყო ომის წინაც, ასე რეკდა შრომის ღილო,
ხუთმეტ მოძმე რესპუბლიკას მხარში ედგა საქართველო.

საქართველოს მთებს და ველებს ჩვენც გუდგით დარაჯებად,
ჩვენი წმინდა მცნება იყო: სტალინი და გამარჯვება!

ჩვენ თუ შრომას და ცხოვრებას ეემსეურიდით ყველა მაშინ,
ტრაქტორების ბჟრიალი იდგა სტალინგრადის ქარხნებში, —

ზეინკალი ფოლადს სჩიებდა, კოლმეურნე ყანას მკიდა
და სიმღერა მოისმოდა სოფლიდან და ქალაქიდან.

მაგრამ უცბად ხმა გავარდა, ხმა გავარდა ბობოქარი,
ყანებს, ბაღებს და ვენახებს ძირიანად ჰგლეჯდა ქარი.

არა! ქარი ის არ იყო! ის არ იყო ქარიშხალი!
ღამეს ცეცხლი ჩაქლებდა, ცას სწვდებოდა მისი ალი.

ჩვენს საზღვრებში შემოიჭრა ჩვენი მტერი ძველთაძველი
და შეუტია ომის ცეცხლში რუსეთის მთა და ველი.

მოგვადგა მტერი წიაღვით, ჯავშანასხმული ულამი,
შავი ზღვის სანაპიროდან თეთრი ზღვის მისასვლელამდი.

ქვეყნად ვისა აქვს სამშობლო, ჩვენსავით დასაფიცარი,
ჩვენი ნატვრა და გულისთქმა, ჩვენი სიცოცხლეც ის არი!

ქვეყნად ვისა ჰყავს ბელადი, შენებრ ბრძენი და გულადი, —
ხალხის გულში რომ იცოცხლებს — ამ ქვეყნის დასასრულამდი!

ასე მიტომ შემოერტყა ჩვენს სამშობლოს ხალხი კედლად,
და მტრის ტყვიას ტყვიით დახვდა, მკერდსაც მკერდი შეახვედრა.

ასე მიტომ დადგა ფუხზე მამულისთვის ერახლე ყველა,
ძმა ძმას გაჰყვა ბრძოლის ველზე და შეილს მამა მიჰშველა.

სამჭოველის ყველა კუთხივე, ყველა ქოხმა, ყველა კერამ,
როგორც ქვეყნის ერთმა გულმა—ერთნაირად იწყო ძგერა.

ამოდენილა ხალხის რისხვა, ადრეე ბევრჯერ ნარისხვალი
და შენს დროშას, წმინდა დროშას, გაჰყვა როგორც ქარიშხალი.

გაჰყვა, რაც ჩვენი სიმტკიცის ძალა და ფუძე ყოფილა, —
ხალხი-ხალხს, შენმა უცვდავმა საქმემ რომ დაამტკიცა.

ეს ძმობა იდგა მოსკოვთან, როგორც ურყევე კედელი,
ეს ძმობა ედგა ლენინგრადს — მისი დიდების მცველი.

ეს ძმობა, რასაც ომამდე ძმა-ძმას შრომაში ჰფიცავდა,
ომში ფოლადად ქცეულა, მტრისგან სტალინგრადს იცავდა.

ამ ძმობამ, ისრის კონებად შენ რომ იმ თავით შეჰკარი,
თერგზეც ჩაჰკეტა მტრისათვის ყველა ხეეი და კლდე-კარი.

ბრძოლის ველზე გასულ გმირებს შინაც გმირთა ცქერა დარჩათ,
შრომა გახდა სასახელო და გმირობაც იქცა ვარჯა.

თუმც მოაკლდა კაცის ხელი თვალწუწდენელ ზნელს და სამკალს,
ომში წასულ შვილის დედამ არ მოჰკიდა ტანი ნამკალს,

არ მოჰკიდა მიწას ხავსი, არ დაატყო მტვერი ფიწალს,
ქალი გახდა გუთნის დედა, რომ ჰქონოდა მადლი მიწას.

ყველგან, სადაც მოეწერე შინ დარჩენილ მშრომელს დგომა,
დადგა, როგორც ჯარისკაცი და დაიწრთო რკინას შრომა.

დადნა რკინა, ხვავი დადგა, მიწის მადლი დადგა ზეწინად,
გულხვავი და უფრო მეტი, რაც ჰქონია მადლი წინად.

ბრძოლის ველზე გმირის ბრძოლამ, შრომაშიაც გმირის გარჯამ
მტერს სძლია და, დიდო სტალინ შენი დროშით გაიმარჯვა!

ამ ბრძოლას, შრომას, გმირობას, ბურჯივით ედგა ქართველი,
ბერლინის კართან იბრძოდნენ ქართლში გაზრდილები მართველნი.

ბერლინის თავზე ამართულ დროშას მრავალგვარ ნატყვიარს,
ქართველი კაცის გმირობის ერთი ნაჭილეც ატყვია!

ვიბრძოდით, ომი გათავდა, მოგვწუწურა შრომის ხელობა,
ხნულს დაუბრუნდა პატრონი, თესლიც ხომ მთესველს ელოდა!

დაზგასთან ვაჩნდა ოსტატი, გრდემთან, ქურასთან მჭედელი,
გაჩაღდა შრომის გუგუნი მწყობრი და შეუწყვეტელი.

მაგრამ მტერმა განა ერთგან მოგვიშალა მყუდრო კერა.
განა ერთი ხვავის დენა მოგვისპო და შეგვირყა!

განა ერთგან გამოჰკეტა ქარხნის კარი, სახლის კარი, —
განა ერთგან ხნული ჩავდეთ კეღელი და ფუძე მყარი.

და ისევ შენ, ბრძნული ხელით, რა წამს ჩადგა ომის დელგმა,
დიდო სტალინ, დაგვისახე ბრძოლისა და შრომის გეგმა!

ამ გეგმით კეღლებს ჰკირავენ ომგადახდილი მხედრები,
ამ გეგმით სთლიან ჩუქურთმებს ხუთწუნელის ოქრომჭედლები.

ეს გეგმა უდევს საძირკვლად ყველა ბრძმედსა და მაღაროს,
მან უნდა გახსნას ქვესკნელი, უდაბნო უნდა ახაროს.

საქართველოშიც ანათებს ამ გეგმის შუქი მაღალი,
მტკვარზე იზრდება დეგმირი — ქალაქი ახალთახალი:

რუსთავი — დღემდე მძინარი, როგორც უდაბნო გამხმარი,
დღეიდან ჩვენი იმედი და ჩვენი ქვეყნის ფარ-ხმალი.

ქუთაისშიც იბრძვის გმირი, დღე-ცისმარე ფოლადს სჭედავს,
რომ აკმაროს უომის დევნა მეზრესა და გუთნის დედას;

რომ ასწიოს სოფლის ტკივრი ძრავის ერთმა გაქანებამ,
და ათასოს ქვეყნის გზები ქუთათურმა მანქანებმა.

ასე ავსებს ხალხის დოვლათს იმ უცდავი გეგმის მადლი,
ასე, უქნობ ბალნარივით, თვალწარმტაცი მოსჩანს ქართლი.

მოსჩანს, — სამგორს იერს წყალი ბალ-ვენახით როგორც მოსავს,
ყოველ ბაღში, ყოველ შტოზე ტახტი უდგა ღილს მგოსანს.

ყოველ ბეჩქთან მღერის წყარო, ყოველ ხესთან ნაკადულ,
სამგორიდან თბილისამდე სურათივით დახატული.

შუქურები მოსდგომია ღრმა ღელის და ღიღმის ხრამებს,
აქ რომ მტკვარი ბნელს შებმია, იქ რიონი ეტეეს ღამეს.

მალი ხრამის ელვაც მოვა, საზეიმოდ მორთავს თბილისს,.
ლიხს გავა და ქართულ მიწას ზღვის პირამდე შემოიელის.

მოსჩანს კოლხიდის ბაღნარი ტურფა და ათასფერადი,
შენა ხარ მისი მებაღე, — ჩვენი მამა და ბელადი;

ჰყვავის, ხეავდება დოვლათი, ნარინჯი დგება ზეინებად,
კოლხიდის ოქროს მადანი საქეყნოდ მიედინება.

ქართული მიწის ნაყოფი კიდით-კიდემდე მოჰფინა
თქმენება ოქროს ვერძისა, განა ზღაპარი ყოფილა!

ასე ავსებს ქვეყნის დოვლათს იმ უცდავი გეგმის მადლი,
ასე, უქნობ ბაღნარივით თვალწარმტაცი მოსჩანს ქართლი.

მოსჩანს მთელი საბჭოეთი, — თავისუფალ ხალხის კერა,
დიდო სტალინ, შენმა სიბრძნემ — ეს გეგმა რომ დაუწერა!

და თუ კვლავ გვეღრენს საქეყნოდ შარაზე მწოლი ნაღირი,
სურს დედამიწა შესანსლოს, — ვერ აისრულოს წადილი.

რადგან სულ უფრო იზრდება ხმელეთზე ძალა ნამდვილი,
ვისთანაც მისი ჭიდილი რიდი იქნება აღელი.

მას კარგად ახსოვს საბჭოთა ხალხის ძალღონე ზღაპრული,
ბერლინის კედლებს ატყვიათ ეხლაც იმ გმირის დაკრული.

ეს რომ ახსოვს, მიტომ ღრიწავს, მიტომ აპყრობს შიში ბნელეთს,
ოკეანეს გადალმიდან მიტომ იწვდის ჩვენსკენ ხელებს.

მაგრამ ჩარხი ჩვენი ქვეყნის ისევ-ისე წადმა ბრუნავს,
ამ დიდ გზაზე ჩვენი მტერი მას რამდენჯერ დაუთრგუნავს!

ასე ივლის, ასე წაივლის, რაც დახვდება გზაზე — მერეც,
ჩვენი ქვეყნის დიად წინსვლას ვერაფერი შეაჩერებს.

რადგან სინათლის წინაშე მუდამ ჩვენი ვართ მართალი,
რადგან შენ გვყეეხარ ბელადი, წინამძღვარი და სარდალი!

გაბერილ! სისხლის ლუპა სჩეეიან სხვისი კისრიდან,
ფოლადთა მოეეფარგლებით ჩვენს საზღვრებს გულის ფიცრით!

ძარღვი არ ადგათრთოლდება, გული, მაჯაც გვაქვს მაგარი,
ვით ქარი ქარზე შემჯდარი, არწივი ფრთაზე დამდგარი,

დავხვდებით! ცოდვე შეიტყოს მტერმა ჩვენი ხმლის. ნაკრავი,
ჩვენს ქარიშხლიან ნისლებში ვიპოვნეთ ჩვენი ვარსკვლავი!

სხვა რიგის მტრებიც მრავლად გვყავს, ესა რომ მოყლეპიან,
ენით, სინდისით ბაზრობა, მათი ხელობის წყაია.

და თუ ალარა სცხრებიან, ომი თუ მოეწატებათ,
მათს მოედარეზე ბატკანსაც, ქარს გავაყოლებთ ნამტვრეეად.

გულს კვლავ ის ცეცხლი გეეხურება, შენ რომ ჩვენს გულში დასძარი,
კვლავ გეიხმობს დიდი სამშობლო — თავისუფლების ტაძარი.

კვლავ მხნეობისკენ გვეძახის ჩვენი სამშობლოს მინდვრები,
ისევ შენს სახელს ვემღერით, ისევ შენ დაგეწინდრებით.

ჩვენო მზევ, ჩვენო დრობაო, შენ ჩვენო დიდო იმედო,
ვინ არ გაბაეცვის სიცოცხლე, შენთვის არ გამომეცხო.

წინამძღვარო და ბელადო, ხალხთა მტრის დამადნობელო,
ნათელო ჩაექრობელო, მსოფლიოს მანათობელო.

სამშობლოს ვარდი შენ სახელს სამშობლოს შემამკობელო,
სალამი, შენი ქართველნი, დიდო მამავ და მშობელო!

მიმართვას ლექსად გაამოსძახეს პოეტებმა:

გრიგოლ აბაშიძემ, ირაკლი აბაშიძემ, ალექსანდრე გომოაშვილმა, გიორგი ლეონიძემ, ალიო მირცხულავამ, ილო მოსაშვილმა, სიმონ ჩიქოვანმა.

მოსკოვი, კრემლი

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარეს საბჭოთა კავშირის გენერალისიმუსს იოსებ ბესარიონის-ძე სტალინს

მონოლიტური ხალხისა და მონოლითების სახალხო რესპუბლიკის მთავრობის, ტერეზე პირადად ჩემი სახელით მოგილოცავთ თქვენს, სახალხო ხალხის დიდ ბელადს, საბჭოთა ფაშისტური რესპუბლიკების კავშირის მთავრობის და მთელ საბჭოთა ხალხს დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის 30 წლისთავის, რომელმაც "დასაწყისი მისცა ხალხთა განთავისუფლების ეპოქის და ექსპლოატაციის ყველა ფორმისაგან და რომელიც ამიერიდან წარმოდგენს მოკლას, საიდანაც იწყება ახალი ხანა კაცობრიობის განვითარებაში.

გასული 30 წლის მანძილზე საბჭოთა კავშირმა თქვენი ბრძნული ხელმძღვანელობით შექმნილია სოციალისტური საზოგადოება. საბჭოთა ქვეყანა დაასრულა დიდ მძლავრ სახელმწიფოდ, რომლის ძალასა და ძლიერებაზე ფაშისტური ფაშიზმის მტაცებლური ურდოების შემოტევა მონელდა ხალხისათვის მაშინვე ცხადი გახდა ამ რევოლუციისა და საბჭოთა ხალხის გმირული ბუნების და სამართლიანი პრინციპების არსი, რომელმაც საბჭოთა მთავრობას უარი სთქვა ძველ მთავრობის მიერ მონოლითურად დადებულ კაბალურ ხელშეკრულებებზე და როცა საბჭოთა კავშირის პირველმა ალიარა მონოლითების ხალხო რესპუბლიკის დამოუკიდებლობა, რაც მოპოვებულ იქნა დიდი ბრძოლის შედეგად ხალხის მხრით დახმარებით. მონოლითების სახალხო რესპუბლიკის დამოკიდებული არსებობის მთელი ისტორია განუყრელად დაკავშირებულია დიდების უანგარო დახმარებასთან, რომელიც საბჭოთა კავშირის ფაშისტური ბატონობის დამხობის შემდეგ მონოლითების მხრი გაწია ეკონომიური და კულტურული განვითარების გზაზე. მონოლითო ხალხი განსაკუთრებით აფასებს ამ დახმარებას, და ოქტომბრის 30 წლისთავის დღეს იგი დიდ და გულწრფელ მადლობას უხდის ძმური დახმარებისათვის საბჭოთა ხალხს, მის მთავრობას და მის დიდ ბელადს სტალინს. ამ დიდი დახმარებისა და მხარდაჭერის მნიშვნელობა განსაკუთრებით ნათლად სჩანს იმ ფონზე, რომ ზოგიერთი იმპერიალისტური სახელმწიფო იფარება „დახმარების", „დახმარების გეგმების", ყოველგვარი „ოკუპრინების" მთლიანად ყალბ ბანას და ცდილობს განსახორციელოს თავისი ექსპანსიონისტური მისწრაფებანი, რომლებიც ხალხთა ეროვნული სუვერენიტეტისათვის პირდაპირ საფრთხეს წარმოადგენენ.

მონოლითი ხალხი და მონოლითების სახალხო რესპუბლიკის მთავრობა დარწმუნებული არიან, რომ საბჭოთა კავშირი, რომელიც სათავეში უდგას დემოკრატიული ქვეყნების საძრძოლად მთელი კაცობრიობის და განსაკუთრებით მონოლი ხალხისათვის. დღეს, როდესაც ამერიკელი იმპერიალისტები და ომის სხვა გამჩაღებლები ცდილობენ აღორძინონ მსოფლიოს დაპყრობის ჰიტლერული გეგმები, საბჭოთა კავშირი, როგორც მთელ მსოფლიოში მშვიდობის მთავარი ცენტრი და ბურჯი, მთელი მსოფლიოს ხალხების მშვიდობიან მისწრაფებათა იმედსა და დასაყრდენს წარმოადგენს.

მონოლითი ხალხისა და მონოლითების სახალხო რესპუბლიკის მთავრობის სახელით გულწრფელად ვუსურვებ ახალ-ახალ წარმატებას დიდ საბჭოთა ხალხს ქვეყნის ძლიერების შემდგომი განმტკიცების კეთილშობილურ საქმეში.

გაუმარჯოს დიდ საბჭოთა კავშირს —ხალხთა მშვიდობისა და უშიშროების ბურჯს!

გაუმარჯოს ჩვენი ხალხების ურღვევ მეგობრობას!

მონღოლეთის სახალხო რესპუბლიკის პრემიერ-მინისტრი მარშალი ჩოიბალსანი

პოლონეთის რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის ღეკეშა

ბაჯონ გენერალისიმუს სტალინს

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარეს

დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის ოცდამეთე წლისთავის დღეს ჩვენ მშრომელ პოლონელ ხალხს, მის დემოკრატიულ ძალებს, ამხანაგ ბოლესლავ ბიერუტს და მთელ პოლონეთის მშრომელ ხალხს გულითადი მისალმებანი და მისასალმებელი სიტყვები მოეწერა ჩვენ მიმართ.

ამ მისალმებათა შორის ჩვენ განსაკუთრებული სიხარული და სიამოვნება მოგვგვარა თქვენმა მისალმებამ, ბატონო მარშალო სტალინ, რომელიც ჩვენ ხალხს ისე ახლოს მიაქვს გულთან, როგორც ერთგულ მეგობარს, ძმურ მოკავშირეს

გენერალური ასამბლეის პოლიტიკურ კომიტეტში

გადაწყვეტილება. რომელიც ხელს უწყობს ამერიკის ექსპანსიას კორეაში

ნიუ-იორკი, 8 ნოემბერი. (საგანგებო სპეც. კორ.). დღეს პოლიტიკურმა კომიტეტმა დაიწყო კორეის საკითხის განხილვა. როგორც უკვე ვთქვით, გეშლის ამერიკის დელეგაციამ და ჯონ დალესმა, ეთქვა მას წესის პირობითად გადაწყვეტა ისრაელის საკითხისა და ჩამოაშორებინა ისინი წესრიგიდან. ეს ნაბიჯი ნათელ მტკიცებულებას წარმოადგენდა იმისა, რომ ამერიკის დელეგაციას არ სურდა ამ საკითხის განხილვა. ამ ნაბიჯით ის ცდილობდა ისრაელის საკითხის თავიდან აცილებას, რადგან ამ საკითხის განხილვა ამერიკის დელეგაციისათვის ძალიან არახელსაყრელ მდგომარეობას შექმნიდა.

ამერიკის დელეგაციამ მთელი ძალისხმევა გამოიჩინა, რომ პოლიტიკური კომიტეტისთვის თავს მოეხვია მათი კორეის საკითხის ფორმულირება, რომელიც ითვალისწინებდა ეროვნული კრებულის მიერ 1948 წლის დამეგობრებას, რასაც ამერიკა ითხოვდა. ამ ფორმულირების მიხედვით, ეროვნული კრებული ამერიკის ჩარევისათვის კორეის საშინაო საქმეებში, გახდებოდა ლეგალური. ამასთანავე ამერიკის დელეგაციამ მოინდომა, რომ ეროვნული კრებული ყოფილიყო არჩეული მთელი კორეის მოსახლეობის მიერ, ანუ ამერიკის ოკუპაციის ზონის ჩათვლით. ამ ფორმულირების მიხედვით, ეროვნული კრებული ამერიკის ოკუპაციის ზონის ჩათვლით, ეროვნული კრებული ამერიკის ჩარევისათვის კორეის საშინაო საქმეებში, გახდებოდა ლეგალური. ამასთანავე ამერიკის დელეგაციამ მოინდომა, რომ ეროვნული კრებული ყოფილიყო არჩეული მთელი კორეის მოსახლეობის მიერ, ანუ ამერიკის ოკუპაციის ზონის ჩათვლით.

ამერიკის დელეგაციის ამ მოთხოვნის მიზანი ნათელია. ამერიკის დელეგაციას სურდა, რომ ეროვნული კრებული ყოფილიყო ისეთი, რომელიც ამერიკის ოკუპაციის ზონაში იქნებოდა არჩეული. ამ ზონაში კი ამერიკის ოკუპაციის ხელისუფლება ყველანაირ ზომებს მიიღებდა, რომ ეროვნული კრებული ყოფილიყო ისეთი, რომელიც ამერიკის ექსპანსიის ინტერესებს დააკმაყოფილებდა